

Nr 111.

Av herr Björkman, om tull å kardbeslag.

I en vid 1922 års riksdag väckt motion — II: 80 — hemställdes, att kardbeslag, som i nu gällande tulltaxa är tullfritt enligt rubrik 854, måtte åsättas en tull av 2 kr. per kg. Såsom stöd för denna hemställan anfördes bl. a., att ett inom landet bildat bolag för tillverkning av kardbeslag numera hade nått den utveckling, att det kunde fylla icke blott vårt eget utan även övriga skandinaviska länders behov av kardläder.

I sitt i anledning av nämnda motion avgivna betänkande (nr 9) hemställde bevillningsutskottet, att motionen icke måtte föranleda någon åtgärd. Denna utskottets ståndpunkt biträdades av riksdagen, som avslög motionen.

Under sådana omständigheter lär det kunna anses lönlöst att ånyo bringa under riksdagens prövning denna fråga, i vad den avser ett mera definitivt fastställande av ett tullskydd, som vore ägnat att utjämna de olika slag av merkostnader, som den inhemska kardläderindustrien har att vidkännas i jämförelse med konkurrerande utländsk industri.

Oberoende av frågan om ett sådant tullskydd står dock kravet, att den svenska kardläderindustrien åtminstone må erhålla kompensation för den tull, som belastar produktionen därigenom att samtliga för framställning av det tullfria kardbeslaget erforderliga råmaterialier äro belagda med tull, ett krav, som lär få anses berättigat, vilken ställning man än intager till själva tullskyddsfrågan. Beträffande storleken av en ur denna synpunkt erforderlig tull må framhållas följande.

De huvudsakligaste råmaterialierna för framställning av den vanligaste typen av kardbeslag utgöras av bomullsvävnad och filt, förenade medelst kautschuklösning, samt järntråd. Då materialierna ifråga för närvarande icke äro föremål för inhemsk tillverkning, måste desamma importeras från utlandet. Därvid tullbehandlas vävnaderna enligt tulltaxerubrik 543, med tull av 25 öre per kg., under det att järntråden vanligen är hänförlig till rubrik 766, med tull av 9 öre per kg. Då 1 meter kardbeslag av denna typ innehåller cirka 190 gram vävnad och cirka 267 gram järntråd, uppgår alltså tullen för råmaterialierna till sammanlagt 7,153 öre per meter, motsvarande 15,6 öre per kg.

I vissa andra slag av kardbeslag ingår läder såsom den huvudsakliga beståndsdel i stället för vävnad. Då det för detta ändamål användas lädret, såsom hänförligt till tulltaxerubrik 201, drager en tull av 65 öre

per kg., kunna beträffande dessa slag av kardbeslag tullkostnaderna för råmaterialierna beräknas uppgå till cirka 32 öre per kg.

Då ungefär 80 % av produktionen omfattar tillverkning av kardbeslag i vävnad och övriga 20 % kardbeslag i läder, synas sålunda, med utgång från ovannämnda kalkyler, kardläderindustriens merkostnader till följd av tullen å råmaterialierna genomsnittligt taget kunna beräknas till cirka 20 öre per kg., med vilket belopp tullen å det färdiga kardlädret alltså bör utgå i och för utjämnandet av berörda merkostnader. Denna tull motsvarar ungefär 1,6 % av nettoförsäljningsvärdet ab fabrik.

På grund av vad ovan anförts, hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta, att rubrik 854 i gällande tulltaxa erhåller följande lydelse:

»854. Kardbeslag 1 kg. —: 20.»

Stockholm den 21 januari 1926.

G. A. Björkman.